

„Gazeta” iese în ziua care di.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
 Abonamentul pentru Brașov
 administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etajul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruți în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII.

Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
 Brașov, piața mare Nr. 30.
 Scrieri nerăncate nu se primesc. — Manuscrise nu se returnează.
 INSERATE se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
 în Viena: M. Dukas, Heinrich Schickel, Rudolf Mosse, A. Oppelits Nachfolger; Anton Oppelits, J. Dameser. În Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernus. În București: Agence Havas, Succursale de Roumanie; în Hamburg: Karoyn & Liebmann.
 Prețul inserțiilor: o soră germană pe o colonă 8 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifi și învoială.
 Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. sau 80 bani.

Nr. 259.

Brașov, Mercuri-Joi, 23 Noevre (5 Decembrie)

1895.

Nu-i pot ierta.

Din incidentul morții contelui Taaffe care a fost de repetiție-ori ministru și în urmă a stat patru-spre-dece ani în fruntea guvernului austriac, toate foile din monarhia, ba și foile din Germania se pronunță asupra activității lui politice și a rezultatelor ei.

În Austria foile liberale germane condamnă era lui Taaffe, dîcînd, că ea a fost îndreptată în contra vieții naționale și politice a Germanilor austriaci și că a servit numai tendințelor de slavizare a țărilor boeme și a Carnioliei.

În deplin acord cu organele centraliștilor germani din Austria sunt și foile liberale din Germania.

Nu-i vor ierta nici-odată supremației germani lui Taaffe, că el a avut serioasă intențiune să împace pe Cehii Boemiei și pe ceilalți Slavi ai imperiului. Deja programul, cu care Taaffe a venit la guvern în 1879, li-a dispăcut, fiind-că el a declarat ca scop al său împăcarea naționalităților.

Nu mai puțin au fost mâniați pe el pentru această supremații maghiari, cari o spuneau fără înconjur, că se tem ca nu cumva „sistemul de împăcare” a lui Taaffe să încurageze naționalitățile din statul ungar în rezistența lor și într-o di să se găsească și aici imitatori a acestei politice „funeste” și periculoase pentru supremația maghiară.

Astăzi organul guvernului unguresc găsește, că sistemul lui Taaffe a adus cu sine: „înăsprirea certelor dintre popore, încurajarea agresiunii slave, deslănțuirea tuturor patimelor sociale, slăbirea parlamentarismului, întărirea aceluia joc conservativ, care încuragază anarhia, discreditarea principiului de guvernământ etc. etc.

Nu-i pot ierta dér nici Ungurii lui Taaffe, că a avut, cum dîc ei,

„veleități federalistice”, cu alte cuvinte a căutat să domolească furia centralisătoare a elementului german, care voia să împartă cu ei supremația în monarhia dualistă; nu i-o pot ierta, deși de altă parte recunosc, că Taaffe a fost un aderent credincios al ordinii dualistice și amic al Ungariei.

În adevăr răposatul conte Taaffe n'a avut nici veleități federaliste, nici n'a voit să învrăjbescă poporele Austriei și să deslănțuiescă patimela, ci ceea ce a voit a fost din contră tocmai împăcarea prin domolirea patimelor. Și întru câtva i-a și succes a face ca prejudețiile naționale și poftele de asuprire politică ale centraliștilor germani să fiă înfrante și astfel să fiă mai scutite poporele negermane din imperiu. Dér cu centralismul tot n'a putut-o rupea el, n'a fost în stare să rezolve nici el problema națională, ci se purta cu speranța deșertă, că cu timpul îi va succede de a străforma partidele naționale în partide politice.

De aceea nici Slavii Austriei nu pot fi mulțumiți cu rezultatele regimului de 14 ani al lui Taaffe, însă ei au să-i mulțumescă totuși foarte mult, mai cu seamă pentru-că acest regim i-a luat în scut față cu nisuițele supremațiste ale contrariilor lor și a căutat cât a putut să realizeze principiul egalei îndreptății naționale față cu ei.

Tocmai pîntr'asta și-a atras însă Taaffe ura supremațistilor germani și maghiari, cari îl învinuiau, că vrea să „slavizeze” Austria.

Față cu acesta învinuire susține organul catolic „Germania” din Berlin, că tocmai acela a fost meritul cel mai mare al lui Taaffe, că prin politica lui a împiedecat, ca dușmănia dintre naționalități să ajungă la estrem, ca să nu mai fiă speranță de-o împăcare între ele.

Décă vom întreba însă ce înriurintă a avut sistemul de împăcare

al lui Taaffe asupra situațiunei politice a Românilor din Bucovina, nu vom pute ajunge la un răspuns favorabil nici într'o privință.

Póte să pórte vina și Românii bucovineni înșiși, că n'au știut să se folosescă cu succes de situația, ce li-o oferea faptul, că regimul Taaffe inscriesese pe drapelul său împăcarea naționalităților. Dér nu vorbesce nici în favórea acestui regim, când organul Românilor bucovineni vine și constată ađi cu durere, că de vr'o 20 de ani încóce situația politică a acestora din urmă devine din ce în ce mai rea.

Și aici s'a dovedit, că după politica tradițională austriacă, în Bucovina regimul Taaffe a lăsat să mergică lucrurile așa cum au mers, nu și-a bătut mult capul de a face dreptate Românilor, decă aceștia n'au știut să lucreze așa ca să'l constrîngă de a le da mai mare atențiune. Și cine știe decă nu le-ar fi succes și celor vr'o câți-va deputați români bucovineni această, numai să fi fost decizi și solidari în acțiunile lor.

CRONICA POLITICĂ.

22 Noevre.

Ministrul de interne a dat o ordinațiune curioasă cu privire la ținuta părinților, cari încheiă căsătoria civilă. Ministrul ordonă adevă, ca persoanele, cari iau parte la încheierea căsătoriei civile să fiă îmbrăcate în vestminte corăspunđelore actului sərbătoreșc, tocmai precum le este prescriș și purtătorilor de matricule; dér nu este permis, ca autoritățile civile să facă în privința acesta prea mari pretensiuni, așa d. e. să pretindă ca mirăsa să apară cu cununa de mirăsa pe cap său să pórte embleme, prescrișe la căsătoria bisericóșcă. Mai de parte oficiantului civil nu póte pretinde, ca mirii să fiă însoțiți de convoiul de nuntă.

Diarul „Pest.-Ll.” anunță, că cercurile opozițiionale au de gând să protesteze

contra înmulțirii personalului de funcționari în ministerul presidial. Numitul diar spune, că personalul a trebuit să fiă înmulțit din cauza, că ministerul de presidiu se ocupă acuma mai amănunțit cu cestiuni sociale, mai ales însă cu cestiunea naționalităților; și că ministrul-presedinte are să dea direcțiunea pentru atitudinea, pe care au de a-o lua față cu aceste cestiuni și celelalte ministere. Decî pentru-ca această ingerință să se eseroiteze în mod sistematic, personalul din ministerul presidial a trebuit să fiă înmulțit.

Diarul engles „Daily Cronicle” publică mai dílele trecute un plan pentru împărțirea Turciei, proiectat de Stevenson, presedintele asociațiunei anglo-armenesc și membru în camera deputaților. Conform acestui plan imperiul otoman ar fi a-se împărți în următorul mod: Asia mică, dela țărmul mării negre pînă la Taurus și în Vest pînă la Halys să cadă Rusiei, cealaltă parte din Asia mică, Austriei; Smyrna este un legat pentru Grecia, asemenea și Creta și Cipru; vechiul teritor al regatului Cilicia să fiă schimbat într'un principat independent armenesc; Siria să se dea Francei, Tripolis Italiei, Arabia și Egiptul Angliei; Constantinopolul și un teritor împrejur de 24 mile englese să fiă oraș liber stătător sub garanța Europei și fiind administrat de o comisiune internațională de 7 membri și marilor puteri și a Elveției; ținutul dintre Bulgaria și marea marmoră să se dea Bulgariei; Salonichi și peninsula Chalchidi a Greciei, teritorul dintre Serbia și Montenegro, Serbiei; și Italia să ocupe Albania. Planul acesta al lui Stevenson a fost aspru combătut din partea lui Sir Ch. Dilke, fost secretar de stat. Într'o vorbire ținută de Dilke cu privire la rezolvarea cestiunei orientale, acesta declară că o împărțire a Turciei n'ar fi în interesul Angliei. Cu toate acestea însă Dilke susține, că poziția Angliei și Egiptul trebuie legalisat, că Anglia ar trebui să ocupe Arabia și valea dintre Eufrat și Tigris. Decî se vede că în ultima analiză și Dilke nu voiesce alta decăt împărțirea Turciei, numai într'altă formă.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Caracterul zălogit.

Narațiune, de Ceh Svatopluk.

De obicei scriitorii sufer de greșala, că spun câte toate despre eroul lor din ceea-ce nu este însămnat și esențial. Nu voiesc să cad și eu în această greșală, și înainte de-a zugrăvi starea sufletescă a eroului meu, vă voi arăta — puna lui.

Poftiți a privi în ea! Nu se află în tr'ensa — nimic. Cască de golătate. În zadar căutam în ea, în zadar îi întorcem tandul, nu cade dintr'ensa nici măcar o lasca de milă. Într'adevăr, tristă stare, căci pungile au misiunea, ca mereu să fiă pline și sănătoșe.

Acum pot să mă întorc la descrierea persoanei, cu care voi isprăvi foarte curînd. Dealtmintrelea puna góla a tradat în de ajuns, că proprietarul ei lu póte fi decăt un om tîner, de statură svelță și regulată, a cărui față e palidă, ochii îi sunt visători și vineți, și care în momentul de față își sfarmă creerii cu problema esistenței ori neesistenței. Pe buza lui se furie-

ză un suris amar și din pieptul său isbucnesce un suspin greu. De altfel pórtă pe cap o căciuliță de nópte, în picioare ghetete rupte și în gură o lulea grozav de lungă. Verigile sure-vineții de fum se desemnă în aer, ca nisce șerpi, și apoi se împărștie ca speranțele și fantasiile. O, această figură caprițioasă, disparentă, nestatornică de fum representă foarte potrivit zădărnicia, nimicînicia și durata scurtă a vieții omenesce. Când lulea se stinge, în inima tînerului meu erou se deșteptă amărăciune fără de sfirșit.

Ce miserie e și viața lui... Zina tristă a amurgului își întinde vîlul prin odaia lui. Umbra se îndesă tot mai mult în jurul său. Ah, ce odaiă neplăcută. Numai golătate, numai sáracie. Dulapul de vestminte a devenit de prisos de câte-va díle. Știe Dumneđeu, când va mai fi lipsă de el. Și patul e pustiu, rece. Etagerul de cărți încă stă în odaiă numai în chip de batjocură. Nu se află în el nici măcar o carte. Ele au peregrinat una după alta la anticuar. Totul e gol și din unghiețele odăii mutra hidóșă a miseriei se strîmbă cîtră el. O, miseria îi este tovarășă fidelă,

însoțitoare statornică deja din copilăria. Ea nici nu-l va părăsi vre-odată. Fața ei urită pare că i-ar dîce:

— Tu ești copilul meu. Toți te-au părășit, draga ta te-a batjocorit, eu însă îți rămân fidelă și nu mă urnesc de lângă tine.

Din mâna lui ostenită cade lulea, surisul amar îi sbórá de pe buze și ochii i-se închid...

Bătae ușórá la ușă îl turbură din somn. Alfred se tređesce spăriat. Să deschidă, ori nu ușă? De sigur, că bate vre-un muritor rătăcit. Căci cine altul ar veni la el? Cunoscúții lui? Aceștia sunt ca paserile călătóre, cari nu iubesc decăt regiuni favorabile. Décă cerul se înoréză, sórele e moros și flóřea vestejesce, ele încă sbórá de acolo. Cunoscúții nu iubesc pe ómenii triști și pungile góle. De-altmintrelea, în numele lui Dumneđeu, el deschide ușă și dá intrare visitorului necunoscut.

În odaie intră un om mic.
 — Haine vechi, sdrențe d-le — strigă el cu glas ascuțit și repulsiv. — Aron plătesce bine, foarte bine.

Alfred surise amar.

— N'am nimic, díse el în fine.

Credea, că după această mărturisire se va scápa îndată de jidan. Acesta însă nu eși din odaiă și cu voce subțire și dată pe nas, răspunse:

— Póte se vor afla ceva bagatele Ghete vechi, cărți vechi... Aron cumpără ori-ce, ori-ce, ori-ce...

— Scotocesce-mi dulapul; decă afiti ceva fiă al tîu...

— Într'adevăr nimic... Admirabilă stare... Aici au măturat fundamental. Pagubă, pagubă, tîneră. Aron plătesce bine, plătesce strălucit.

De sub cattanul său murdar scóșe o pungă de piele. Galbenii mulți vorbiau atât de seducător, ca cîntecul Sirenelor. Om să fiă, pe care această musică sublimă să nu-l ia de pe picioare.

Alfred tremură. Ochii lui priviau cu poftă răpitoare la puna murdară, care ascundea tocmai acea, în ce el tot-déuna a suferit lipsă: bani, bani, bani! Pe față jidanului scápară satisfacțiunea, și espresia disprețului. Ținea puna sus, o scutura cu mâinile lui sbircite și mereu flecária:

Nicolae II și Pobedonosew.

Dintr'o corespondență din Petersburg a diarului „Neue Freie Presse“ estragem următoarele părți interesante:

S'a remarcat mult, că în zilele de înainte și după născerea marelui ducese Olga Nicolaeovna, Pobedonosew, procurorul săntului Sinod, a fost de foarte multe ori la Zarskoje Selo. Se știe acum ce s'a tratat acolo. Dér cei mai îndrăsneți și plini de fantasiă cronicari nu ar fi așteptat nici măcar în vis ceea ce s'a făcut acolo.

Pobedonosew a adresat d-lui Goremykin, noal ministru al internelor, o scrisoare cu următorul conținut:

„De ôre-ce contopirea regiunilor de la fruntarii — Polonia și regiunea baltică — cu inima și simburele Rusiei se sêvêrșese în mod multumitor, și biserica ortodoxă se desvoltă în mod tot atât de îmbucurător, nu mai e nevoie, în părțile acestea, de măsuri excepționale, și ministerul de interne se pôte scuti pe viitor de ele“.

Acêsta e toomai contrariul de ceea ce spunea până acum Pobedonosew în rapôrtele sale anuale; tot-d'auna se plângea cât de puțin temei a găsit biserica drept credinciosă în regiunea de la fruntarii, tot-d'auna recomanda ca să se facă tot posibilul pentru a răspândi acolo credința biseriei naționale. Și de-odată acêsta schimbare radicală!

Numai cine cunôse istoria acestei lupte pôte măsura întrêga importanța a sorisórii lui Pobedonosew. Din inițiativa sa propriă, Pobedonosew nu a scris aceste cuvinte, ci ele i-au fost dictate, și reprezintă o manifestatiă necondiționată și neîndoișă a voinței țarului. Mai mult încă! Cine cunôse poziția, ce avea Pobedonosew față cu repausatul țar Alexandru III, cătră care procurorul Sinodului nu se purta ca un sfetnic, ci ca un tată, și pe care îl predomina aprôpe, va sci să aprecieze, ce presiune a fost necesară pentru a hotărâ pe Pobedonosew la o așa retragere.

Că țarul Nicolae II pôte găsi cuvinte energice când vrea să i-se cunôsca bine părerea, s'a constatat cu ocazia cuvintelor adresate deputațiunei Zemstovului din Twer, vorbind de „visuri absurde“. Se susține deci cu multă dreptate, că manifestatiă acêsta a lui Pobedonosew și prin urmare a țarului este cea mai însemnată de la urcarea pe tron a actualului țar, că însemnăză o eră nouă, că e introducerea unui sistem de guvernămēt nu liberal, dêr moderat și toleranț.

Observatori atenți au putut constata deja de câțãva vreme, că vântul suflă din altă direcțiă. Și, ca tot-d'auna, lumea se întrêbă la Petersburg: cine va fi fost persôna influentă, care a contribuit la schimbarea de vederi a țarului. Unii cred, că

- Aron cumpără ori-oe, ori-oe.
- Dôr' veși, că n'am nimic, murmură Alfred furios.
- Ei, pentru asta nu trebuie să scuiplî îndată foc. Domnul are ceva, pentru-care Aron ar da sumuliță frumôsă.
- Jidane, să nu mă înșeli, că te svântur din odaie, de nu te mai opresci până — la iad,
- Aron știe, ce vorbesce, răspunde jidanul c'o umilință scârbôsă. Domnul are o rară comoră. Îți dau pentru ea cât potesol.
- In timpul cât vorbea, cu degetele lui încârligate scotocia în pungă. Alfred urmări cu ochi schinteiațori fii-care mișcare a jidanului și cu glas înecat de iritațiă îl îndemnă:
- Vorbesce dêră. Care este acea mare comoră, pentru care mi-ai da ori-oe preț?
- Jidanul păși mai aprôpe și șopti în urechia tinerului:
- Caracterul.
- Cu ochi mari deschiși Alfred privi mirat la jidan:
- Ai nebunit, omule?
- Jidanul repăși.

este prințul Uchtomsky, care se ocupă în ministerul cultelor, cu afacerile eterodocșilor, și-și va fi format o convingere favorabilă despre aceștiia; alții pun cunoscuta întrebare: Oû est la femme?

Tôte acestea însă sunt de secundă importanță față cu faptul însemnat, că în cercul cel mai înalt s'a făcut o schimbare în spre bine. Pentru zilele acestea toți guvernatorii generali ai imperiului au fost chemați la Petersburg. Se așteptă multe ou prilejul acesta. Pare că țarul vrea să realizeze făgăduiala din discursul tronului de a fi „un bun domnitor pentru toți supșii săi credincioși“.

Reuniunea femeilor române.

Brașov, Noemvre 1895.

(F i n e.)

După cetirea și desbaterea raportului general, urmêză la ordinea zilei raportul cassei, prezentat de d-na casierită Elena Săbădeanu. După acest raport, averea reuniunei cu finea lui Oct. a. o. a fost:

In obligațiunii private 4040 fl. 91 cr., în hârții de stat 24,680 fl. 7 cr., Casa reuniunei 10,000 fl., O cassă de fier 125 fl., depuși cu libel la „Albina“ 1192 fl. 40 cr., Subvențiune anticipată Internatului 550 fl. Total 40,588 fl. 45 cr.

Averea acêsta, pusă în față cu averea constatată la finea anului 1893/4 în sumă de 39,076 fl. 55 cr. arată un spor de 1511 fl. și 90 cr. Acest spor provine din 965 fl. 75 cr., care din venitele reuniunei s'a adaus la capital și 545 fl. 95 cr., care provine din urcarea hârțiilor de valôre.

Venitele reuniunei în decursul a. espirat au fost: Dela oblig. private 243 fl. 62 cr., Dela efecte 1185 fl. 55 cr., Chiria casei 800 fl. Interese capitalisate 35 fl. 82 cr. Taxele membrilor 120 fl. Dela casa de păstrare 50 fl., Venitul net al balului 115 fl. 24 cr. Tôte venitele 2550 fl. 23 cr.

Cheltuelile reuniunei au fost: Subvențiunea Int. orf. 1150 fl., onorariul secretarului 100 fl., serviciul 35 fl., dajdia 246 fl. 88 cr.; asigurarea casei 9 fl. 70 cr.; spese estra-ordinare 29 fl. 39 cr.; reparaturî la casă 14 fl. 32 cr.; adaus la capital 965 fl. 79 cr. Suma cheltuelilor au fost 2550 fl. 23 cr.

A urmat la ordinea zilei raportul despre socotelile Internatului-orfelinat. Din acest raport se vede, că în acest institut în a. scl. 1894/5 au fost 30 de eleve, dintre cari 20 cu plată, 4 bursiere și 6 orfeline.

Venitele au fost: Subvențiunea reuniunei 1150 fl.; donațiunea „Albinei“ 200 fl.; donați dela C. G. Iohanit 100 fl.; interese dela un bon 24 fl. 15 cr.; interese capitalisate 15 fl. 28 cr.; taxe dela eleve 2434 fl.; economii din a. trecut 286 fl. 63 cr. Suma venitelor a fost de 4210 fl. 6 cr.

— Așa se vede, că Domnul se miră foarte mult. Ei, Aron cumpără ori-oe: vestiminte purtate, sentiment de pudore, cort sdrênșos, caracter curat, șuviță de păr, talent, onore nepatăta, c'un cuvânt: ori-oe. Aron cumpără întrêgă lumea. De ce n'ar cumpăra și caracter? Caracterul e foarte rar ași, și de aceea e avere foarte prețioasă. Om fără caracter oreste pe totă tufa...

Alfred privi înforat la jidan. Tocmai apunea sôrele. Rașele din urmă șoldau figura jidanului o'o lumină ispititoare. Punga din mâna lui înota în splendorē purpuriă. Pêrul lui sburlit și barba neingrijită străluciau în lumina sôrelui apunător, de par'că erau țesute numai din fire de aur. Din creșele castanului luneca aur și ochii îi străluciau ca doi galbeni nou bătuti. Lui Alfred i-se părea, că are înainte-i pe demonul aurului, care ou față plnă de bucuriă priveseșertfa lui, ce se sbate, și abia pôte aștepta, să se arunce asupra-i și să-i sugă sângele.

(Va urma).

Spese: Onorarul directorei 300 fl.; onorarul suplentei 150 fl.; onorarul pedagogei 300 fl.; chiria casei 500 fl.; menagiul 1856 fl. 49 cr.; lemne 151 fl. 5 cr.; Imbrăcăminte la orf. 210 fl. 41 cr.; Taxă pentru apă 7 fl. 50 cr.; contul urloier. 12 fl. 10 cr.; onor. doctorului 30 fl.; dif. reparaturî 44 fl. 41 cr.; dif. obiecte cumpăr. 47 fl. 82 cr.; Simbria servitôrei 50 fl.; Timpărituri 4 fl. 50 cr.; Publicațiunii 5 fl. 60 cr.; Bani depuși la „Albina“ 540 fl. 18 cr.; Avea Internatului orfelinat este astăzi în bani gata 540 fl. 18 cr.; Mobiliar și rechisite 1045 fl. 16 cr.; Cărți în bibliotecă 20 fl.; Efecte 452 fl. 43 cr.; Taxe restante dela eleve 154 fl. Avea totală 2211 fl. 77 cr.

In fine d-na casierită face adunării împărtașirea, că reuniunea nôtră are în păstrare din a. 1874 suma de 50 fl. dela școlă de fete din Abrud, care sumă a fost depusă la cassa de păstrare din loc și capitalisându-se mereu, a ajuns la cifra de 131 fl. 15 cr., deci face propunerea, ca suma acêsta să se administreze la destinațiunea ei, deôre-ce în Abrud este o reuniune de femei și o școlă de fete.

Adunarea generală, aușind acêstă împărtașire, imputernicesce comitetul a-se informa cine e în drept a primi acêstă sumă, și după primirea informațiunilor de lipsă să administreze paralele la locul competent.

După acêsta actuarul ceteșce raportul comisiunei alêsă de adunarea generală precedentă și însărcinată cu revisiunea socotelilor reuniunei și a internatului orfelinat subșcris de d-nele Lucia Bologa și Eugenia Zănescu și de d-nii Valeriu Bologa și George Zănescu. Prin acest raport se constată, că comisiunea s'a intrunuit în 29 Oct. a. o. în casele d-nei casierite Elena Săbădeanu, a revidat socotelile purtate și efectele, în cari este depusă averea reuniunei și a internatului, și că le-a aflat pe tôte în cea mai bună ordine. Decî propune a-se vota mulțamiță protocolară comitetului și în special d-nei președintiă și casierite pentru activitate desvoltată în interesul reuniunei.

Adunarea generală ia cu plăcere la cunosciță acest raport și dă comitetului absolutiu cu privire la cestiunea afacerilor în anul administrativ 1894/5.

Urmêză la ordinea zilei desbaterea proiectului de buget al reuniunei pe anul 1895/6, care arată la venite 2404 fl. 17 cr. și la spese 1618 fl. 52 cr., deci rămân un prisos de 785 fl. 65 cr. destinat pentru capitalisare.

După aceea actuarul ceteșce bugetul internatului orfelinat pentru a. 1895/6, care se primesce întocmai cum a fost propus de comitet, și anume ou 5276 fl. 18 fl. la venite și ou 4405 fl. la cheltueli, așa că rezultă un plus din venite de 871 fl. 18 cr. După aceea adunarea generală alege o comisiune de 3 pentru revisiunea socotelilor a. 1895/6 în persônele dōmnelor Ana Petrescu, Maria Oncioiu și Maria Burduloiu, și de verificătore a protocolului se desingnăză d-le Zoe Damian și Aurelia Chifa.

La ultimul punct al ordinei zilei „propuneri de sine stătătore“, d-na Catinca Pușcariu — ținând cont de unele observări făcute cu ocașieuna desbaterii raportului general de d-na Catinca Bărsan, că încăperile localului, în care este aședat internatul orfelinat, nu sunt suficiente pentru numărul cel mare de 38 de eleve — propune, ca adunarea generală să autorizeze comitetul, ca acesta în cas de lipsă să îngrijescă de un local mai spațios și mai corêspondștor și, ivindu-se în cauza acêsta o diferență în buget, care nu s'ar pôte acoperi din venitele Internatului, acêstă diferență să se acopere până la suma de 200 fl. din bugetul reuniunei.

Econôma reuniunei în decursul discuțiunei dă esplicarea, că comitetul a consultat în privința numărului elevelor, cari se pot primi în localitățile actuale, pe doctorul internatului, și că acesta s'a pronunțat că se pot primi până la 40 eleve; arată tot-odată d-lor, că starea sanitară a fetișelor din Internat, atât în a. școl. trecut,

cât și în anul present e dêrlin mulțamițăre.

Adunarea generală decide a da autorisațiunea comitetului, ca în cas de lipsă să pôte angaja un loc mai spațios, în care să se pôte primi un număr și mai mare de eleve. Pentru scopul acesta votêză pentru casul, când s'ar ivi o diferență la buget, pe care venitele internatului nu ar pôte acoperi, suma până la 200 fl. din venitele reuniunei.

Primindu-se deci propunerea d-nei Catinca Pușcariu fără nici o modificare, și terminându-se ordinea zilei, președinta declară adunarea de închisă.

Raport.

SCRILE ZILEI.

(22) Noemvre.

Din Rășnov ni-se comunică, că eri era să se facă acolo alegerea de membri în reprezentanța comunală. Se luaseră tôte mēsuri posibile, ca alegerea să reușescă în defavorul Românilor, cari în acêstă comună sunt în majoritate față cu locuitorii Sași. Mulți dintre Români au fost, se vede, intenționat lăsați afară din lista alegătorilor, ér culmea neindreptățirilor fusese rezervată pentru ziua de eri, când se fixase terminul pentru alegere ou desconsiderarea totală a legeri și fără ca Românilor să li-se fi publicat măcar ziua alegeri la timpul și în modul obișnuit. Procederea acêsta a produs mare indignare între locuitorii români, cari sub conducerea vrednicului paroch Hamsea se preșentară de timpuriu la locul de alegere și protestară cu bărbățiă, așa că partea contrară a fost silită în fine să cedeze și să amâne alegerea. Acest succes, datorit după cum ni-se știe, energicei înterveniri a d-lui paroch Hamsea, a produs mare mulțumire și încurajare între Români.

—o—

Imormentarea contelui Taaffe s'a sêvirșit alaltăeri în Ellischau cu mare pompă. Majestatea sa a fost reprezentat prin adjutantul general, conte Paar. Au asistat la imormentare ministrul-președinte conte Baden, guvernorul Boemie conte Thun, maresalul țerii prințul Lobkowitz etc. Cosciugul a fost aședat în cripta familiară. Reposatul conte Taaffe a designat în testamentul său pe fostul ministru de finanțe Dr. Emil Steinbach ca tutor al fiului său, conte Henric Taaffe. Tinerul conte, care s'a ocupat cu publicistiă și de present studiază jura în Graz, se dice, că va scôte la iveliă memoriile tatălui său.

—o—

Diâr oprit. Ministrul de interne ungar a oprit intrarea în Ungaria, și ministrul de comerțiă a detras debitul postal diârului „Mesagerul național“ din Bucuresci, care, după cum se știe, este redactat de d-l Roberto Fava.

—o—

Serata literară musicală a tinerimii universitare române din Budapesta ni-se scrie, că a succes strălucit atât în privința morală, cât și materială. Publicul român din Budapesta s'a prezentat în număr impositant, și a rămăs foarte încântat de succes. Raport special vom publica.

—o—

Director la giunasiul gr. or. din Sucéva a fost numit profesorul dela giunasiul c. r. din Cernăuți, d-l Ștefan de Repta.

—o—

Societatea filarmonică din loo va da Vineri în 6 o. în sala de concerte primul său concert ordinar din êst an, ou concursul musicei orășenesci și sub direcțiunea d-lui Anton Brandner. Programul: 1. E. Humperdink: Preludiu la opera „Hänsel și Gretel“; 2. Vieuxtemps: Concert de Violină A.-moll; 3. Schubert: Symphonia H.-moll; 4. Schubert-Liszt: Marș în C.-dur. Inceputul la 8 ore sêra.

România agricolă.

XII. Pădurile.

Am arêtat mai sus cestiunea stărei deplorabile a pădurilor. O sta-

ică și publicațiune oficiasă a pădurilor, despre întinderea lor și distribuțiunea speciilor nu există. Din străni și istorici am auzit, că România a fost foarte bogată în păduri în special în păduri de stejar, și condițiunea această o repetăm și noi din nou, fără a ne da seamă, decât corespunde realității și adevărului, ori afară de sin-amăgirea cu bogățiile pădurilor, alta nu avem.

Am arătat starea și halul, în care au ajuns pădurile, și efectele celei devastări fără de nici un scop. Aredașii tindeau în continuu arendarea de moșii cu păduri, ca să le potoacă și defrișă se uisă, fiindcă nimic nu-i împedea această procedură sau tendință barbară a lor. Apoi antreprisa și esatarea de păduri se consideră ca primul pas pentru a-și face stare întru ca din funcționar și cărciuar să ajungă la arenda de moșii. Aceia se găseseră atâți arendași de moșii, cari sunt tot-odată și esatare de păduri.

Câteva esertise făcute pe la ploatori de păduri, fabrici de cherestea și negustorii de lemne mă așază în poziția de-a cunoșce de aproape nu numai starea și producțiunea de lemne ale pădurilor, ci și scaparea și valoarea traficului de cherestea.

România posedă astăzi din faimosele păduri și codrii seculari încă oare păduri cu lemne de foc, mai puțin, decât mediocre. Lemne de foc și de construcția se mai găsește puțin, colo sus la munte, unde cărușarul n'a putut ajunge. Traficul și negoțul cu lemne din țări, ca capital și ca spirit industrial, este mai mult în mâna streinilor, decât a celor indigeni. Traficul mare de lemne pe Bistrița se face cu pluta, ce scobor din Bucovina, ér pe Olt și Olt de cătră fruntariile Transilvaniei.

Firme comerciale române ca esatare sistematice de păduri sunt încă trei și acelea conduse de străini. Ploatori indigeni de păduri se ocupă numai cu esatarea și producțiunea lemnului de foc. Ca artă de artă pentru debitarea și traficul de lemne din munte abia se făcuseră până acum 2—3 canale de neînsemnate, și 2 linii ferate particulare. Incolo nimic.

Muncitorii și personalul de serviu atât pentru tăierea, cât și de esatarea lemnului și fasonarea lui în streinii. Pentru tăierea și esatarea lemnului se aduc lucrătorii bulanți români din Bucovina și Maramureș, Huțul din Bucovina și litvani din Galiția etc.

Ca lemn și specii de valoare câteva esertise făcute la fabrici de cherestea în Moldova și câteva pe negustorii de cherestea din Brăila, Iași și București mi-au dovedit, că altcum lucru cam cunoscut, că România are puțin lemn de reșiese, și în special foarte puțin lemn solid. Piesecele cele mai frumoșe, întru tâmplăria fină, se aduc din Bucovina nefasonat, ca groși și me pe Bistrița, și fasonat se aduce pe Predeal și nefasonat pe Olt măsură mai mică.

Lemn de valoare, lemn tare de stejar, România are puțin. Are însă oare lemn de nuc. Lemn de stejar nu are pentru traverse. Și totuși se știe, că în lemn de stejar stă una din bogățiile vechi ale României. Să vedem, cum stă cu această, ce este adevărat și ce fantasie. Să vedem adevărul pur. Să luăm din cestiunile mari moderne, producțiunea și esportul de dōge, care Slavonia, Croația, Transilvania au făcut afaceri colosale, și

produc actualmente dōge aproape pentru lumea întregă.

După poziția și situațiunea ei, România este limitofă cu Transilvania, și are clima și solul similar cu al Slavoniei.

O erōre a unui coleg mă făcuseră mă ocup de-apropie cu cestiunea această. Se depusese amanet la instituțiunea, la care ne aflăm, un număr însemnat de dōge pretinse de stejar din părțile Moldovei și densul făcuse esertisa fără a-și da bine de seamă despre număr, specie, calitate și valoare. Odată împrumutul realizat, denunțările curgeau din toate părțile la direcțiune și consiliu. Eu fui trimis să anchetez și constat starea lucrurilor, — nu numai numărul, ci și calitatea și prețul exact al lor.

Nu mi-a fost greu de-a constata numărul veritabil al dōgelor. Din număr lipsiau $\frac{1}{6}$ parte. Mai greu mi-a fost însă de-a constata calitatea și prețul. Pentru a constata prețul adevărat, fui silit să mă pun în contact direct cu toți fabricanții de vase pentru vinuri, negustorii mari de dōge, și fabricanții de beuturi spirtoșe, ca să ved, cum se vinde atare marfă și eventual, la cas de-a rămâne asupra noastră, cu ce preț le-am puté desface.

Ce să veđi! Ori unde mă adresam cătră dogarii din orașele principale și centrale mari ale vinului, imi cereau să vadă mai întâi marfa. Amintind localitatea, unde ele se află, imi diceau, că ele nu pot fi de stejar, adevărat de gorun, ci numai de gârniță, la care în Moldova se mai dice și gârneță. În Moldova nu există gorun și dōge de gorun aproape de loc, și cele ce se produc în țară vin puțin din Oltenia, dela Slatina.

(Va urma.)

O demonstrațiune a femeilor.

Mare senzațiă a produs în Viena o demonstrațiune, ce-a fost arangiată acolo din partea femeilor anti-semite. Se convocase un meeting al femeilor în sala unui otel din „Prater“, cu scopul de a-se înțelege, cum să potoacă încungiura mai bine pe comercianții jidani cu ocaziunea cumpărării lucrurilor trebuincioșe pentru Crăciun.

Au luat parte la meeting, după cum spun telegramele din Viena, ca la 3000 de persoane, dintre cari partea cea mai mare era alcătuită din neveste de-ale micilor comercianți. În săptămēna trecută încă se convocase un asemenea meeting, dér a fost dizolvat, pe cuvânt, că sala era prea mică față de mulțimea publicului adunat.

Aceeași sorte a avut-o și meetingul acesta. El încă a fost dizolvat de comisarul guvernial pe cuvânt, că acesta o recere siguranța publică. Cu ocaziunea dizolvării însă s'au petrecut scene caracteristice. Femeile au erupt în strigări de: „Jos cu Jidanii!“ „Trăescă Lueger!“ și au început să sărute mâinile și vestmintele lui Lueger, care încă era de față, așa că acesta abia s'a putut urca în trăsură.

După această mulțimea, constatătoare din vre-o 2000 persoane, în partea cea mai mare femei, plecară în rând peste promenada Prater strigând mereu: „Jos cu Jidanii!“ „Trăescă Lueger“. Demonstrațiile trecură pe strada Prater, unde batjocureau și scuipau asupra tuturor Jidanilor, pe cari îi întâlneau. Când treceau pe lângă câte-o prăvăliă jidovescă, ele scuipau în prăvăliă și strigau celor dinlăuntru: „Jos cu Jidanii!“

Mulțimea a trecut până la podul Aspern, unde o parte a fost împrăștiată de poliști, altă parte însă a trecut mai departe până la Stefansplatz, unde poliștilor li-a succés în fine să împrăștie pe demonstrante.

Soc etatea academică „Junimea“ din Cernăuți.

În 25 Noemvre n. c. și-a ținut această societate a tinerimei academice române din Cernăuți adunarea generală. Raportul anual al comitetului, redactat de d-l președinte Dorimedont Popovici, face constatări foarte îmbucurătoare în privința avântului, ce l'a luat Societatea. El începe cu următoarea introducere:

De sub troianul letargiei, ce nu de mult acoperea câmpia românescă, a răsărit înainte de aproape două decenii o fragedă mlădiță, societatea academică „Junimea“.

Spiritul timpului de pe atunci arată o vedită inclinațiune în spre separatism. Delăturarea acestui pericol, ce promova fățiș pierderea poporului nostru, intrunse la anul 1878 tinerii academici bucovineni în sus numita corporațiune. Bravii academici încep acum a-și da semn de o viață nouă, tare în principii și entusiasmați pentru scopurile impuse; formeză o stăncă, de care au să se rumpă valurile dușmănoșe.

Uniți în același întreg tinerii români devin conscii de datorințele lor față de patrie, limbă și neam, și se prepară a-le împlini cu acurateță și serioșitate în lupta, ce îi așteptă. Caracterul nobil, ce'l primesc ei dela mama „Junimea“, onōrea nepătată le înmănuză o armă sigură, cu care vor fi în stare de a învinge nenumăratele obstacole, ce contravin dōlic intereselor noastre.

Junimea recrutează națiunei sale sentinele credincioșe, cresce tineri români în sensul recerințelor de față, căci numai astfel crede ea a-se apropia de înălțimea chemării sale, ca fiică dēmnă a poporului, din care a eșit.

Parată a deveni victima opintirilor sale, Junimea în frunte cu comitetul ei a luptat în anul acesta pentru frumoșele sale idealuri mai mult decât ori când. Nici o piedecă n'a fost atât de mare, încât ar fi putut să reziste zelului înflăcărat de-a contribui din rēșputeri la întărirea simțului național.

Gloria străbună a fost farul luminos, stēna călăuză, care ni-a arătat calea adevărată, pe care trebuie să pășiescăm. Românul demn de glorioșele fapte ale strămoșilor săi.

După acestea se arată, că societatea a aranjat în cursul anului mai multe întruniri și petreceri, ér la Cămpulung a aranjat pentru prima-dată o ședință festivă. Viēța internă a societății a luat o direcțiune mai salutară prin introducerea unui colōquium regulamentar din istoria și literatura națională, obligator pentru membrii noi intrați.

În cursul anului societatea a ținut o adunare generală ordinară, una extra-ordinară, mai multe întruniri sociale, 7 ședințe literare etc. Avera totală a societății: 3363 fl. 94 cr. Membri ordinari (stud.) 52.

Voci din public.*)

Domnule Redactor!

În numărul 258 a. c. al dōiarului, ce redigeați, d-l protopop titular Vasile Voina află de bine a da nise lungi deslușiri asupra unui incident obvenit între mine și d-lui în sēra de 27 Noemvre a. c. În aceste deslușiri d-l Voina prezintă totă afacerea astfel, ca și cum eu l'aș fi atacat, ér d-sa s'ar fi aflat numai în „legitimă apărare“. Această înfățișare a cestiunii e falsă. Constat, că între mine și d-l protopop Vasile Voina în sēra amintită nu s'a întemplat nici un „schimb de vorbe“, ci pur și simplu, fără ca eu să-i fi dōs măcar o singură vorbă fiă insultătoare, fiă prietinescă, părintele Voina s'a pus în ușa salei și din gura mare a început să strige „afară cu ei“, „la Tingl-Tangl cu ei“ etc. Societatea dela masa mea, în majoritate dame, au început să simță, că aceste vorbe ar fi la adresa mesei noastre. Vēdēnd, că părintele protopop nu mai încetază cu sbierăturile insultătoare, în stēșit m'am sculat și mergēnd la d-lui l'am întrebat, cui sunt adresate cuvintele insultătoare. Atunci părintele mi-a sbierat în față „Vouē, afară cu voi, de mult își port eu Sămbetele“ etc. De-

*) Pentru cuprinsul și forma celor publicate sub rubrica această Red cțiunea nu ia rēspunde rea.

curgerea mai departe a scandalului, care de altfel e descris tot fals în declarațiunea părintelui Voina, deo-camdată nu mă împōrtă. Constat, că părintele protopop Voina m'a insultat împreună cu Societatea din care făceam parte, fără să-l fi supērat cu un singur cuvēt și la această constatare meritor mi-e tot publicul present în acea sēra. Părintele protopop Voina e deci capabil să insulte pe omenii inofensivi. Tot părintele protopop titular Vasile Voina însă în declarațiunea sa proprie din numărul citat al dōiarului „Gazeta Transilvaniei“ dice textual: „poziția mea de preot eschide posibilitatea de a-i da densului altă satisfacțiune, decât aceea, ce și-o potoacă pe calea legilor existente“. Este prin urmare constat, că părintele protopop este capabil de-a provoca scandal și a ofensa persoane inofensive, dér a da satisfacțiune nu este capabil. Individul, care nu dă satisfacțiune, nu potoacă nici vātăma. Este prin urmare indiferent, decât părintele Voina a dat ori a primit nălm (adevărul este, că a primit), căci și hoțul din drum te potoacă bate strașnic, fugind apoi în desișul pădurilor, după cum părintele protopop se ascunde în dosul reverenților.

Brașov, 4 Decemvre 1895.

George B. Pop.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 4 Decemvre. În comuna Fertő-Szt.-Miklos lângă Oedenburg s'au întemplat turburări. Poporul iritat a bombardat cu petri scōla jidovescă și a spart ferestrele caselor unde locuesc Jidovi. Într'o locuință s'a și pușcat.

DIVERSE.

Cea mai mare flōre diu lume. Pe insula Sumatra cresce o flōre, numită: *Amorfofacus Fitatum*. Această plantă pe timpul înflōrirei n'are decât o singură frunță, care e lungă de 15 metri și cotorul ei abia îl pot cuprinde doi omeni. Potirul flōrei așa e de mare, încât potoacă acoperi trei omeni.

Jertfa credinței deșerte. Causa morții Luisei de Savoia, mama împăratului Germaniei Francisc I, a fost un comet, pe care ea l'a văzut într'o nopțe din luna lui Septemvre 1531 în odaia sa de durmit. Vēdēnd în odaia sa o lumină deosibită, dete ordin să se ridice perdelele și atunci apărū un comet strălucitor. Acesta e semn rău, își gândi ea, și porunci să se lase jos perdelele și să se facă pregătiri pentru despărțirea ei de pe pământ. Medicul de casă o asigură, că sănătatea nu-i este atacată și că se află deplin sănătoșă, ceea ce și ea recunoscū, dér ținea una, că acel semn este semnul morții ei apropiate. Luisea de Savoia a și cădūt jertfă credinței sale deșerte, căci a treia și închise ochii pentru tot-dēuna.

Viēța omului. În lumea întregă mor în fiă-care an 33 milioane de omeni, séu 91,554 într'o dōi, 3730 într'o oră și 62 în fiă-care minută. Fie-care puls însemnă morțea unei ființe omenesci. Cei mai mulți mor în etate de 38 de ani. A patra parte din populațiune mor înainte de-a ajunge 7 ani, ér jumătate mor înainte de-a ajunge al 17 an al etății. Din 10,000 de omeni numai unul ajunge etatea de 100 de ani; din 500 de omeni numai unul ajunge etatea de 90 de ani și din 100 de omeni, numai unul ajunge etatea de 70 de ani. Cei însurați trăesc mai mult, decât cei neînsurați. Din 1000 persoane, cari au ajuns etatea de 70 de ani, au fost: 43 preoți, 40 țărani, 33 dōileri, 32 militari, 29 advocați și ingineri 27 profesori și 24 medici.

Ce să mănānce o cāntăreță? O cāntăreță de profesiune sorie, că tortele, nucile, migdalele, stafidele și tōte bucatele gătite cu scortșōre sunt venin pentru o cāntăreță. Ea dă sfatul, ca cel puțin două ore înainte de-a cānta, cāntăreță, să mănānce māncări ușōre. Când are să cānte la 8 ore, ea totdēuna mānāncă la 4 ore. Ce privesc beuturile ea dice: beuturile peste tot sunt stricacioșe, laptele singur e recomandabil și încă mai bun este amestecat cu sodă. Vinul, fiă de ori-ce calitate, este stricacios. Pōme prospete și cōpte bine, cu deosebire bōne de struguri sunt cele mai recomandabile pentru o cāntăreță.

Călimdarul Plugarului pe a. 1896.

In editura tipografiei „A. Mureșianu“ din Brașov a eșit de sub tipar „Călimdarul plugarului pe anul visect 1896“, redactat de d-l Ión Georgescu. Dăca în cei trei ani dela început acest călimdar a ajuns să fiă cunoscut ca unul dintre cele mai alese, mai bogate și mai eține călimdare românești dela noi, ou atât mai bine primit are să fiă acum, când intră în anul al patru-lea, fiind întocmit și mai cu îngrijire ca până acum. Cuprinde mulțime de povețe și scrieri din cele mai alese și mai necesare pentru trebuințele economului român, aducând și frumoșe glume și scrieri de petrecere. Têrgurile, competențele de timbre și taxe se cuprind în acest călimdar corese și îndreptate, mai pe larg și mai acurat ca orî unde.

Pe pagina primă se află portretul bine reușit al marelui învățat român Timoteiu Cipariu. Urmăză apoi regentul anului 1896, începutul anutimpurilor, sêrbătorile și alte țile schimbătoare, calculul sêrbătorilor mai mari, posturile, deslegarea postului și alte multe. Apoi cronologia anului 1896, însemnarea țilelor de peste an, la cari sunt adause evangeliile, ce sunt a-se ceti în fiă-care Duminecă, cum și însemnarea ôreilor și a minutelor, când rêsare și apune sôrele, êr pe de margini povețe despre ceea ce are să facă plugarul în fiă-care ună, fiind adausă la urmă și câte-o foia albă pentru însemnări etc.

Urmăză biografia lui Timoteiu Cipariu, Genealogia domnitorilor din Europa, Mêsurile de lungimi și greutate, Banii noi și vechi, Competințe de timbre și taxe cu un lung estras alfabetic din foia oficială, în care se arată, ce timbru este a-se pune pe fiă-care hârtiă; Taxele postale și telegrafice; Cât timp pôtă animalele de casă; Timpul încolțirii și creșterii sêmănăturilor; Greutatea de mijloc a bucatelor; Têrgurile din Ardél, Banat, Têra ungurescă și Bucovina.

Urmăză partea literară cu o introducere de Ioan Georgescu. Aci aflăm frumoșă scriere „Pietrile Dômnei“, de „Carmen Sylva“ (Rêgina României); Plugșorul, colindă din colecțiunea Alexandri; La Solferino devale, schiță dintr'o excursiune de I. C. Panțu; Tot la cârciumă, poesiă de T. D. Speranția.

În partea economică și igienică: Sotetela în economiă; Buruenile veninose; Lucrul câmpului; Gunoitul pomilor; Plante vindecătoare de bóle; Alte leacuri de casă; Laptele; Bólele cailor; Gâlcile poroilor. În partea din urmă vin mulțime de povețe, felurite scrieri instructive și de petrecere, mai multe glume bine alese, și apoi vreo 40 pagine de anunțuri.

Și numai din cuprinsul arătat aci pe scurt se vede, că „Călimdarul Plugarului“ pe anul 1896 e întră tôte întocmit pentru trebuințele poporului nostru. Forma frumoșă, hârtia bună, tiparul curat și mai îndesat ca în anii trecuți. De vëndare se află la Tipografia „A. Mureșianu“, și la „Librăria N. I. Ciurcu“ în Brașov. Prețul numai 25 cr. și alți 5 cr. pentru trimitul cu posta. După 10 esemplere comandate de-odată: unul gratis; pentru vëndători se dă rabatul convenit.

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 Decemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.5
Renta de coróne ung. 4%	98.20
Inpr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	123.60
Inpr. cáil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.80
Oblig. cáil. fer. ung. de ost. I. emis.	119.50
Bonuri rurale ungare 4%	96.30
Bonuri rurale croate-slavone.	98.—
Imprum. ung. cu premii.	155.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	140.50
Renta de hârtie austr.	100 15
Renta de argint austr.	100.10
Renta de aur austr.	120.95
Losuri din 860.	148.—
Acții de ale Bâncei austro-ungară.	1013.—
Acții de-ale Bâncei ung. de credit.	441.—
Acții de-ale Bâncei austr. de credit.	375.50
Napoleonilor.	9.60

Mărci imperiale germane	59.10
London vista	121.05
Paris vista	48.—
Rente de coróne austr. 4%	99.75
Note italiene.	45.—

Cursul pietei Brașov.

Din 4 Decemvre 1895.

Bancnota rom. Camp.	9.50	Vënd.	9.52
Argint român. Cump.	9.46	Vënd.	9.50
Napoleon-d'ori Camp.	9.58	Vënd.	9.61
Galbeni Cump.	5.65	Vënd.	5.70
Ruble rusesci Cump.	128. 1/2	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.78	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.70	Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.—

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Ball-Seidenstoffe v. 35 kr.

bis fl. 14.65 p. Meter — sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 35 kr. bis fl. 14.65 p. Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), porto- und steuerfrei ins Haus. Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz.

Seiden-Fabrik G. Henneberg
(K. u. K. Hofliefer.) Zürich.

Vinuri unguresci.

Un neguțator engros de vinuri. dorește a cumpăra direct de la producători, Vinuri a spre.

Oferte cu prețurile vinului a se adresa la **Rudolf Mosse, în Posen, 1602.** — Cumpărătura se efectueșce de însuși Principalul la locul unde se află vinul.

Picăturile de stomach

Maria-Zeller

cari au efectul escelent în contra tuturor bólelor de stomach, sunt un medicament neapărat de lipsă pentru ori-ce casă, la lipsă de apetit, slăbiciunea stomachului, respirația cu mirosu greu, vânturi, răgăelă, colică, cataru de stomach, flegmă galbinare, gréță și vomare, constipația, și la durere de cap, încărcarea stomachului cu mâncări și beături, limbrici, suferințe de splină, ficat și hemoroide ca mijloc aprobat și sigur de vindecare.

La bólele indicate s'a constatat picăturile Mariazeller ca cel mai bun leac, care confirmă sute de testimonii. Prețul unei sticle cu prescrierea de întrebuintă **40 cr.** Sticla îndoită de mare **70 cr.** Expediția centrală prin farmacistul **CARL BRADY, Krensier (Moravia).**

Picături veritabile sunt numai acelea, pe a căroru embalage este lipită o fâșiă verde cu cuvintelc: „Bezeuge die Echtheit“ cu subscrierea mea.

Picăturile Mariazeller veritabile se află: Brașov: farmaciile *Iul. Hornung, F. Jekelius W-we, Franz Kellenen, Ed. Kugler* la Hygiea, *Vict. Roth, H. G. Obert*. Hosszufalu: farmacia: *Gustav Jekelius*. Csernătfalu: farmacia *Josef Drodtleff*.

Avis.

Am onórea a face cunoscut onorabilului public, că primesc să execut orî și ce lucrare de

zugrăvit, aurit și lacuerit

atât la biserică, cum și salóne, odăi etc. Sunt provăduț cu cele mai nouș și moderne schițe pentru părăți și plafonduri, cari stau la dispoziția on. public spre vedere.

Mă recomand și pentru lucrări de firme și table de prăvălii.

Cu stimă

Gustav Treiber,

zugrav.
(Brașov, ulița négră Nr. 16.)

Nrul 16048—1895.

Concurs!

Este de a-se ocupa postul de cancelist devenit vacant la autoritatea orășenescă de însinuare. Leafă anuală 500 fl. și 100 fl. banii de locuință.

Reflectanții au de a-și documenta purtarea lor morală, studiile percurse, și cunóscerea acelor limbi ale patriei, în special înșă cunóscerea limbii germane și maghiare în vorbă și scris.

Petițiunile au de-a se așterna până în **13 Decemvre a. c.** acestui magistrat.

Brașov, 28 Noemvre 1895.

854,2—2 **Magistratul orășenesc**

Comptoarul: **Iustinian M. Grama**
Văczikórut 16 lângă Basilica. **BUDAPESTA.**
Comerclante engrossist.

Casa fondată în anul 1872.

Unicul Specialist în produse de Petroleum.

Am onóre a avisa onoratul public român, cumcă dela 5 Octomvre a. c. **am primit, din Pensylvania (America)** singurul depozitoriu în specialitatea de Petrolen:

Kaiseroel-Petroleum.

Marca „Imperator“, prima Type blanc neesplodabil, fără miros.

Cântar specific 0.805. Punctul de aprins 40° Abeltest. Garantat cu 20—22% consumul mai puțin ca la petroleul indigen. Puterea flacării cu 15—18% mai mare. Prețul fl. 32 per 100 kilograme, inclusiv vama, Netto, esclusive Barel franco stațiunea drumului ferat orî unde în Ungaria sêu Transilvania. Netto Cassa reluare (Nachname).

Cantitatea cea mai mică este un Barel original circa 160 klgr. Netto.

SALVADENT

Medalie de aur. (Pulvis antisepticus comp. Popini) Medalie de aur.

Aprobat de consiliul medical superior civil și de cel militar.

Remediu sigur pentru înălăturarea durerilor de măsele și de dinți stricați, precum și a bólelor de gingii, gură și gât, vindecând chiar nesuferitul miros de gură și guturaiul.

Pentru desinfectarea gurei ca toaletă igienică, **Salvadentul** înlocuesce cu folos tôte apele de gură, topind resturile dela mâncare, ce putrezesc și infecteză.

Salvadentul se mai pôte întrebuinta cu succes și în contra scurgerilor de urechi și de nas, înlocuind nesuferitul „Iodoform“ în tôte ranele și rănirile, ca pansament.

Salvadentul se gășce în tôte farmaciile și drogheriile din țară, precum și la inventator.

Adresa poștală: **POPINI, București.**

DEPOSITE: în **Viena** la farmacia **A. Schmidt, I. Lugeck 3;** în **B.-Pesta** la farmacia **I. Török.**

Cuția **60 cr.** Nr. 831,5—6

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

- Dela Pesta la Brașov:**
Tr. accelerat: — ôre — m. dimineța.
Trenul de persóne: 8 ôre dimineța.
Trenul accel.: 2 ôre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ôre 25 minute sêra.
- Dela București la Brașov:**
Trenul accel.: 2 ôre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ôre 20 m. după améđi.
Trenul de persóne: 9 ôre 8 minute sêra.
Trenul accel.: — ôre — minute sêra.
- Dela Zêrnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)**
Trenul mixt: 7 ôre 36 min. dimineța.
Trenul mixt: 1 ôra 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 ôre — min. sêra.
- Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.**
Trenul de pers.: 8 ôre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 ôra 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ôre 12 min. sêra.
- Dela Sinaia la Brașov*)**
Trenul de persóne 7 ôre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Brașov.

- Dela Brașov la Pesta**
Trenul mixt: 5 ôre 8 min. dimineța.
Trenul accel.: 2 ôre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 ôre 43 min. sêra.
Tr. accelerat: — ôre — min. sêra.
- Dela Brașov la București:**
Trenul de pers.: 3 ôre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — ôre — m. dimin.
Trenul mixt: 11 ôre înainte de améđi.
Trenul accel.: 2 ôre 19 min. după am.
- Dela Brașov la Zêrnesci. (Gara Bartolomeiu.)**
Trenul mixt: 8 ôre 35 min. dimineța.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 ôre — min. sêra.
- Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.**
Trenul de persóne: 3 ôre 1 după am.
Trenul mixt: 8 ôre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 ôre 20 min. dimin.
- Dela Brașov la Sinaia*)**
Trenul de persóne 6 ôre 40 min. sêra.

*) Acest tren circulă numai Joia Duminecă și la sêrbători.